KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.590/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 13 juni 2003 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België, de Vlaamse regering, de regering van de Franse Gemeenschap en de regering van het Waalse Gewest, enerzijds, en de regering van de Franse republiek, anderzijds, inzake de grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen en lokale openbare lichamen, ondertekend in Brussel op 16 september 2002", heeft op 30 september 2003 het volgende advies gegeven:

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt het verlenen van de instemming met het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België, de Vlaamse regering, de regering van de Franse Gemeenschap en de regering van het Waalse Gewest, enerzijds, en de regering van de Franse republiek, anderzijds, inzake de grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen en lokale openbare lichamen, ondertekend in Brussel op 16 september 2002.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

2. Bij dit artikel wordt de Vlaamse regering gemachtigd om, overeenkomstig artikel 2, lid 2, van het akkoord, het toepassingsgebied ervan uit te breiden tot andere territoriale gemeenschappen, samenwerkingsverbanden van territoriale gemeenschappen of openbare instellingen die onder territoriale gemeenschappen ressorteren, alsmede tot andere publiekrechtelijke rechtspersonen. Tevens wordt bepaald dat het Vlaams Parlement onverwijld ingelicht moet worden over een dergelijke uitbreiding.

Artikel 2, lid 2, van het akkoord bepaalt dat de partijen per uitwisseling van diplomatieke nota's kunnen overeenkomen om het toepassingsgebied van het akkoord tot bepaalde entiteiten uit te breiden. Het maakt die uitbreiding aldus afhankelijk van het sluiten van een uitvoeringsakkoord in vereenvoudigde vorm. De partijen kunnen het toepassingsgebied niet eenzijdig uitbreiden.

Ook een uitvoeringsakkoord dient door de betrokken wetgevende vergaderingen goedgekeurd te worden. Zulke goedkeuring kan echter vooraf gegeven worden, met name ter gelegenheid van de instemming met het basisverdrag, als in dat verdrag voorzien wordt in akkoorden ter uitvoering van het basisverdrag en voorzover het uitvoeringsakkoord de grenzen bepaald door het basisverdrag niet overschrijdt [(1)]. Nu artikel 2, lid 2, van het voorliggende akkoord in de mogelijkheid van

---

(1) Cass., 2 mei 2002, D.S. Rendite Fond nr. 24 t. Bananic International, nr. C.99.0518.N.

uitvoeringsakkoorden voorziet, en die bepaling bovendien de grenzen van de uitvoeringsakkoorden vaststelt, kan de instemming met het voorliggende akkoord geacht worden een goedkeuring van latere uitvoeringsakkoorden in te houden.

Een machtiging aan de Vlaamse regering is dus overbodig. Zulke machtiging is bovendien verwarrend, nu ze ten onrechte de indruk wekt dat de Vlaamse regering eenzijdig het toepassingsgebied van het akkoord zou kunnen uitbreiden.

Het kan wel nuttig zijn om te bepalen dat de Vlaamse regering verplicht is om de akkoorden gesloten ter uitvoering van artikel 2, lid 2, van het voorliggende akkoord, aan het Vlaams Parlement mee te delen. Artikel 3 van het ontwerp zou daarom vervangen kunnen worden door de volgende bepaling:

"Art. 3. De overeenkomsten gesloten ter uitvoering van artikel 2, lid 2, van het akkoord worden door de Vlaamse regering onverwijld ter kennis van het Vlaams Parlement gebracht."

3. Naar aanleiding van vragen gesteld over artikel 2, lid 2, van het akkoord, heeft de gemachtigde ambtenaar de aandacht gevestigd op artikel 10, lid 3, van het akkoord. Volgens die laatste bepaling kan een verdragsluitende partij aan de andere partijen mededeling doen van het feit dat, ten gevolge van een wijziging van haar intern recht, voor andere lokale openbare lichamen dan die welke uitdrukkelijk zijn opgesomd in artikel 10, lid 2, de in artikel 10, lid 1, bepaalde mogelijkheid geldt dat buitenlandse territoriale gemeenschappen er deel van uitmaken.

Anders dan in artikel 2, lid 2, van het akkoord, is hier geen sprake van een uitvoeringsakkoord, maar van een louter eenzijdige kennisgeving door een van de partijen. Dit procédé is te dezen volstrekt verantwoord, nu de kennisgeving er enkel toe strekt om de regel van artikel 10, lid 1, toe te passen op een nieuwe situatie, zonder dat de draagwijdte van de regel zelf daardoor gewijzigd wordt. Gelet op de interpretatieve aard van die verklaring, is het overigens niet nodig dat de decreetgever daartoe machtiging zou verlenen aan de regering.

Niettemin is aan die kennisgeving een rechtsgevolg verbonden. Pas zodra de andere partijen officieel in kennis gesteld zijn van de wijziging van het interne recht van een partij, kan artikel 10, lid 1, ook ten aanzien van de in de kennisgeving genoemde lichamen toegepast worden. Hieruit volgt dat, ter wille van de kenbaarheid van de regelgeving, de kennisgeving aan de andere verdragspartijen door middel van een bericht in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt zal moeten worden, met vermelding dat daaruit voortvloeit dat artikel 10, lid 1, van het akkoord vanaf die kennisgeving ook van toepassing is op het lichaam bedoeld in de kennisgeving. Het is echter niet nodig om een daartoe strekkende bepaling in het ontworpen decreet op te nemen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, auditeur.

DE GRIFFIER, DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER